



Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Salomonis per luxu[m] deprauatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ergo meruit? Quæ alienas libidines vta est, suas auxit, donec data Medis & Persis, calamitatem geminavit. Tradita est Dei Ecclesia, sacerdotes, & Prophetæ, & Reges Babylonij, graviora delinquentibus, sed reducta illis imperfectis. Africa à crudelissimis barbarorum capta est, Wandalis nimirum, secta Arianis, sauitia immanissimis. Nulla pars imperij sauviores experta est viatores. Caussam vis nosse? Saluianum audi: *Vitis alijs ceteras gentes, impudicitia seipsum vicit. Ac primùm ut de impuritate dicamus, quis nescit, Africam totam obscenis libidinum tredis semper arsisse? non ut terram ac sèdem hominum, sed ut Ætnam putes impudicarum flammrum fuisse. Nam sicut Ætna intestinis quibusdam natura fermentis ardoribus, sic illa abominandis ingiter fornicationum ignibus effundauit. Ac rursus: Quid ergo impudicitia atque impuritas, de qua loquor, numquid non ad eversionem Afrorum sola sufficeret?* Idem de Romanis à Paulo deploratum ait; idem de Gallis præcipue Aquitanis queritur. Ab his Germania, aliæque nationes exemplum sumunt, ne eorum vitia imitantur, quorum supplicia exhortescunt. Sed hæc de Davidis regis & peccatis & bellis satis,

VII.

Davidi successit in regno Salomon, rex Hebræorum tertius, qui cum diuina sapientia, qua supra omnes mortales eminebat, diuitias, potentiam, gloriari & bonorum omnium copiam accepit, longa etiam pace præ reliquis illius populi regibus cumulatus, templum à Davide patre destinatum magnificentissime exadficarat instruxeratque, in cuius dedicatione boum xx. ouium C. millia eoq; amplius immolarat. Insuper ob egregiam sapientiae famam donis regum ac nationum egregie cultus lætissimam, Palæstinæ pacem, rerumque omnium abundantiam & pepererat, & confirmarat. Sed illum quoque res nimium secundæ pessimum dederunt. Nam ad extremum otij & bonorum copia tantum virum sui dissimillimum fecit, sapientiam in amentiam vertente luxurie. Ille omnium mortalium sapientissimus, uxoris Dce. concubinis CCC. ysq; alienigenis implevit regiam. Ab his iam senex præducitur ad cultum Deorum, aris quidem, ac templis dicatis. Vsq; difficile est amare ac sapere etiam sapienti. Ergo iratus Deus per utrem praesignificauit fore, eius ut regnum distraberetur. Itaque anno regni sui x. L. moriens, Koboam filium reliquit regni labantis heredem. Cum enim

Morat. Tur-
sellin in Epi-
tom. hist. Io-
seph. lib. 8.
Antiq.

enim mulierum amoribus ita deditus depravatusque esset, ut in earum gratiam idolorum cultui se penitus manciparet, in ultionem tanti sceleris, diuina iustitia vindictaque, statim illo eviuis sublato, scidit regnum ipsius, decem tribubus ad Ieroboam translati; & duabus tantum filio Salomonis Roboamo relictis. Quanto cum gemitu dicit Scriptura: *Et auerterunt mulieres cor eius?* ^{3. Reg. vi. 5.} tam sapientis? tam pacifici? & quod plus est, iam senis? *Cumque iam esset senex depravatum est cor eius*, ait sacra historia, *per mulieres*, ut sequeretur deos alienos.

Quid non possunt feminæ? quid non poterunt apud insipientes? apud ebriosos, apud iuuenes? in ea ciuitate, cuius nulla pars est non plena sordibus? vbi ferè nulla platea, aut semita non est lastrum? vbi pñne omnia compita, omnes viæ aut quasi fouæ libidinum, aut quasi retia meretricum; vt etiam casti, & qui ab hac re penitus abhorrent, tamen euadere vix possint? Latronum quodammodo excubias videres, commendantium viatorum spolia captantes; aues illices, quæ blanditiarum frequentium multitudine ita omnes admodum calles, omnes anfractus ac diverticula occupassent, vt nullus fermè tam cautus sit, qui non in aliquos insidiarum laqueos incurrat, etiam qui se de plurimis expeditur. Hinc tot ruinæ. Hinc animi tam efferati, vt aures ad omnem pietatem obturent; vt poenitentiam omnem exhorrescant, vt misericordiam Dei propellant, vindictam prouocent; bella & hostes excitent; & alios quoque, qui pro illis preces fundunt, impedian. Clamor luxuriantium obtundit voces orantium. Ad talem ciuitatem, aut populum, aut prouinciam ait Dominus: *Super quo propitius tibi esse potero?* ^{Ierem. 9. 7.} *sfilij tui dereliquerunt me,* & jurant in his, qui non sunt dij: saturari eos, & mæchatis sunt, & in domo meretricis luxuriabantur. Equi amatores & emissarij facti sunt: unusquisq; ad uxores proximi sui hinniebat. Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? & in gente tali non vescetur anima mea?

Miseret me istorum iuuenum, quos cùm ætas, cùm sanguis feruidus, cum otium ad talia alliciat; etiam insuper impellit ipsa procacitas & impudentia, immò fraudulentia feminarum, quorum inalitia tanta est, vt dicatur etiam ipsorum cacodæmonum.

Tttt

astutias

VIII.

IX.